

[Hartel.]

forholdt sig saadan, da den Slags Erklæringer nærmest maa sidestilles med Erklæringer afgivet til Brug for offentlig Myndighed og saaledes kommer ind under de Bestemmelser, som indeholdes i Straffelovens Paragraf 175 — hvilket i og for sig heller ikke er for meget, da det drejer sig om Menneskeskæbner.

Alle disse Forhold taget i Betragtning gør, at selve denne Omsætning med Valutaattester bliver et nødvendigt Tilbehør til Valutasystemet. Vi vil — og det tror jeg ikke vil overraske nogen — græde tørre Taarer, hvis dette System bliver undergraved, eventuelt bliver helt afskaffet. Det er i Bund og Grund forfejlet. Det vilde være en betydningsfuld Opgave at faa klarlagt Valutasystemets Ansvar for den Vareknaphed og den Dyretid, vi i Øjeblikket har. Da Regeringen stadig har krævet denne Valutalovgivnings Fortsættelse, har den ogsaa et meget betydeligt Ansvar. Jeg synes ikke, det er flatterende for dette System og dets Haandhævere, at vi i Dag sidder i det, som vi gør.

Aksel Larsen: Under Finanslovdebatten i Efteraaret rejste jeg Spørgsmaalet om de saakaldte Sofaimportører og hævdede, at det System bevirkede en urimelig Fordyrelse af Varerne herhjemme, og jeg henstillede til den højtærede Handelsminister, at der blev truffet Forholdsregler til at forhindre en saadan Varefordyrelse, henstillede, at der blev taget Skridt til at afskaffe Begrebet Sofaimportør. Jeg fik et meget imødekommende Svar fra den højtærede Handelsminister, som erklærede, at man var opmærksom paa Forholdet og vilde tage Skridt til at forhindre uheldige Følger af dette System. Men saa vidt jeg kan forstaa efter den offentlige Debat, der har været ført siden da, og de Oplysninger, der er kommet frem, er der ingenting gjort, i hvert Fald eksisterer Systemet, det flourer, og Følgerne for Forbrugerne kan der ikke være nogen Tvivl om. Jeg maa ganske vist erkende, at Handelsministerens Redegørelse i Dag i hvert Fald tyder paa, at man fortsat er opmærksom paa Sagen, men jeg synes ogsaa, det var rart at faa nogle Realiteter.

Det er min Opfattelse, at hele Valutasystemet, selv om et saadant Systems Nødvendighed ikke kan bestrides, lider af en ganske iøjnefaldende Skævhed, fordi man ikke i Systemet har Bestemmelser, der kan beskytte Forbrugerne, og fordi man ikke har villet have nogen saadan Bestemmelse.

Det ærede Medlem Hr. Rager støttede

sig paa en Betænkning fra Embedsmandsudvalget. Dette samme Embedsmandsudvalg foreslog i sin Tid — hvis jeg ikke husker meget fejl —, at Valutaloven skulde udvides med en særlig Priskontrolparagraf. Denne Priskontrolparagraf kom imidlertid ikke med i Loven, da denne blev revideret. Vi Kommuniste stillede Forslag om, at den skulde ind i Loven — vort Forslag blev forkastet. Bl. a. det ærede Medlem Hr. Rager var sammen med Regeringspartierne i øvrigt med til at forkaste, at denne Paragraf kom ind i Loven. Jeg nævner dette som et Eksempel paa, hvorledes man ikke har villet tage Hensyn til Forbrugernes Interesser.

Vi har ganske vist, hver Gang den Slags Forhold diskuteredes, faaet at vide af den højtærede Handelsminister, at han har i den øvrige Lovgivning tilstrækkelige Beføjelser til at forhindre uretmæssig Avance og til at forhindre, at Forbrugerne blev udsat for Plyndring gennem uberettigede Prisforhøjelser. Gang paa Gang har det imidlertid vist sig, at enten er disse Beføjelser ikke tilstrækkelige eller ogsaa bliver de ikke udnyttet, hvilken af Delene der er i Vejen, maa saa Regeringen udtale sig om. Paa samme Maade forekommer det mig at være med Sofaimportørerne. Nu diskuterer de sagkyndige og forskellige interesserede, hvad der vilde være bedst i denne Situation: at lade fem være lige, sætte Valutaattesterne til Auktion eller lade Staten optræde som den store Sofaimportør. Man kan ikke blive enig, og saa er der vel Udsigt til, at det vil gaa, som det plejer at gaa, naar man ikke kan blive enig: saa fortsætter man, mere eller mindre aabenlyst, maaske mindre aabenlyst, men saa fortsætter man.

Jeg vil advare imod dette og meget kraftigt henstille til Regeringen, at den ser at finde effektive Foranstaltninger til Afhjælpning af de Misforhold, der er skabt igennem Valutaloven og igennem Valutaattestsystemet. Man har skabt Monopoler for en Række Importører og en Række Fabrikanter, men man har ikke gjort, hvad man burde gøre for at varetage Forbrugernes, altsaa hele Folkets, Interesser, og Forholdet med Sofaimportørerne belyser endnu en Gang, at det er galt fat. Jeg retter den Henstilling til Regeringen — selv om jeg ikke tror meget paa, at den bliver taget ad notam —, at man benytter det Udgangspunkt, denne Debat giver, til at gøre noget ved Sagen og til i Spørgsmaalet om Sofaimportørerne saavel som i Spørgsmaalet om Priskontrollen for en Gangs Skyld at varetage Forbrugernes Interesser.